

en, om end ikke bethdelig, Forskjel. Det Udvalg, der behandlede Krigsskatteloven af 1864—65, foreslog, efter en meget dybtgaaende Underfølgelse og efter en i mine Tanker meget fortrinlig Bearbejdelse af det Materiale, der forelaa, en Forandring i Skatten saaledes, at Søffelund Herred, som havde udredet forholdsvis overmaade Ridt, fik en bethdelig høiere Skat, og Landet tilsammen skulde udrede, naar vi toge den samme Skat som efter den tidligere Krigsskatlov 1,816,606 Rbd., Kjøbstæderne det samme Betsøb som tidligere, 390,000 Rbd., og Kjøbenhavn kun 510,000 Rbd. Efter dette Forhold vilde Landet komme til at bære 66⁵/₆ pCt., Kjøbstæderne 14²/₆ pCt., og Kjøbenhavn 18⁵/₆ pCt. Men selv efter denne Forandring vil det sees, at, naar vi toge den samlede Skatteevne i Forhold til Skattebyrden til Statskassen, betaler Landet i Virkeligheden forholdsvis Mere end baade Kjøbenhavn og Kjøbstæderne. Nu vil man sige: Ja, men Bygningsafgiften er en meget ufuldkommen Skat; jeg indrømmer det. Det vil vise sig, at det Forhold, jeg har fremhævet for at søge at komme til en nogenlunde klar Erkjendelse af, hvorledes Forholdet vil stille sig, ikke vil være til Gunst for en Nedsættelse af Bygningsafgiften i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, men naar vi toge en anden Betragtning frem, stiller i mine Tanker Forholdet sig anderledes. Det vil jo erindres, at, da man indførte Hartkornsskatten og Bygningsafgiften, var Hartkornsskatten paa Landet Hovedskatten, der paa en Maade optog Bygningsafgiften i sig, medens i Byerne Bygningsafgiften var Hovedskatten, der ligesom indordnede Hartkornsskatten i sig, ligesom den opkrævedes sammen med Hartkornsskatten for Byerne. Naar vi skulde tage et Udgangspunkt for Formuenheden hos dem, der svare Hartkornsskatten, og hos dem, der svare Bygningsafgiften, saa seer jeg ikke, at man kan gaae frem paa anden Maade, end ved at tage det Grundlag, Finantsministeren har givet i det sidste Forslag til en Indkomsskat. Efter dette Forslag siger jeg: 1 Td. Hartkorn repræsenterer 25 Tdr. Byg. aarligt; naar jeg tager Capitelstarten i 10 Aar for Byg, saa faaer jeg omtrent 120 Rbd. for 25 Tdr.; de repræsenterer altsaa en Værdi af 3,000 Rbd.

for hver Tønde Hartkorn i Landet. Jeg indrømmer, at det er temmelig høit; men det maa imidlertid dog være mig tilladt at tage dette Udgangspunkt, naar vi overhovedet skulde have et Udgangspunkt. Derefter er den samlede Formue paa Landet, naar vi toge Hartkornet alene, 1,110 Millioner Rigsdaler, hvilket repræsenterer en Indtægt, Renten regnet til 4 pCt., af 44,400,000 Rbd. Naar nu Landet bærer en Skat af 3,075,720 Rbd., vil det i Forhold til den aarlige Indtægt sige 6¹⁰/₁₁ pCt. Naar jeg derimod for Kjøbstæderne regner efter samme Princip og tager baade Bygningsafgiften og Eigningskatten, saa maae vi see hen til Assurancen som Grundlag. I det sidste Aar have vi en samlet Assurance i alle Landets Kjøbstæder, efter det Regnskab, der gaaer til 31te Marts 1866, af 91,230,000 Rbd. Naar vi regne 4 pCt. Indtægt af den samlede Værdi, forudsat at Assurance er lig den virkelige Værdi, saa faae vi en Indtægt af 3,649,000 Rbd., og deraf svares en Skat af 348,505 Rbd., det vil give 9⁶/₁₁ pCt. Regne vi altsaa paa denne Maade, see vi, at Kjøbstædernes Bygninger ere meget haardt beskattede. Naar vi kun toge Hensyn til den ene Skat, tage Eigningskatten fra og blot regne Bygningsafgiften, faae vi omtrent 8 pCt. Tage vi Kjøbenhavn, faae vi efter det sidste Regnskab til 1ste Juli 1866 en samlet Assurance sum af 76,400,000 Rbd. Den skulde repræsentere en Indtægt af 3,056,000 Rbd., og en Skat deraf paa 338,092 Rbd. giver 11¹/₁₅ pCt., og naar vi ikke toge Hensyn til Eigningskatten, bliver det 9¹/₁₅ pCt. Naar vi altsaa kun toge Hensyn til Brugbarheden af Hartkornsskatten som Beskatningsobject og Brugbarheden af Bygningsafgiften som Beskatningsobject, ville De see, at det taler for Hartkornet og mod Bygningsafgiften, det vil sige, at ved kun at have denne ene directe Skat paa Landet, eller i det Væsentlige kun at have den tilligemed Bygningsafgiften som Supplement, ramme vi den største Deel af Indtægten paa Landet; ved derimod saagodisom ene at tage Bygningsafgiften i Byerne og i Kjøbenhavn, ere vi meget langt fra at ramme tilnærmelsesvis den Indtægt, der falder der. Det, jeg har fremhævet, taler saaledes mod at forhøje de directe Skatter paa Landet, men for at foran-